

ANY VI

NÚM. 241

BARCELONA 7 ABRIL 1893

Còpia fot. de Audouard y C.^a

AL LECTOR

Per triar noyas, no m' amago
pel mes pintado, ja ho sabs.
Aquesta y dotze mil naps...
¡Quins companys per 'ná á Chicago!

Primavera

Lo temps més apropòsit per' pendre enrabiadas; per' morir-se de repent; per' suicidarse.

L' intervalo temporal entre 'ls estornuts y 'ls esbufechs.

La época d' empenyar capas arnadas y *sobretodos* lluhents y de desempenyar *chaqués* de fil, pantalons de dril y americanas d' alpaca de 7 *pelàs*.

De suprimir colls y punys de roba (per gust), y de usarne de impermeables (per necessitat.)

Y d' embagular calsetets de llana y de provehir de camisetes de fil de 2 rals.

L' intermedi establert entre 'l luxu dels barrets de fieltro de *duro* y la economia dels *jipijapas* de $\frac{1}{2}$ *nap*.

Per la primavera es quan se comensa á aburrir los xarops calents y á parlar dels gelats de xufas de 5 céntims.

Es lo temps de treure estoras y portiers (qui 'n gastu) y de preparar las cortinas y las persianas (qui 'n tingui).

D' arreconar parayguas, xubasqueros y botas de montar (qui n' usi) y de ferse fer bastons, arreglar parassols y adobar sabatas róssas (qui 'n porti).

De preparar *mundos* y maletas per aná á fora (qui hi vagi) y d' anarse 'n al terrat ab la cadira (qui 's quedi).

D' organisar excursions aviat per pujá als Pirinéus y al Montseny, ó al Tibidabo y á Sant Pere Mártir.

De tancar teatros de *pela* y d' obrirne de *mitja llufa*.

*
**

La Primavera es la temporada de las flors y dels floriscos.

La temporada de las il·lusions y del gratar.

Lo gran temps de las conquistas y de las *galipandrias*.

La estació más felissa pe 'ls gomoços que s' *arramblan*.

La época del ensumar y de la mandra.

Durant la primavera lo cel es més blau y hermós (pe 'l que no té mal-de-caps); y negre y lleig, com sempre, (pe 'l que no trova feyna).

Per la primavera, es quan la terra somriu al que fá versos per gust, y quan plora més de fástich al poeta per forsa.

Es quan brotan totas las plantas y tots 'ls mals humors.

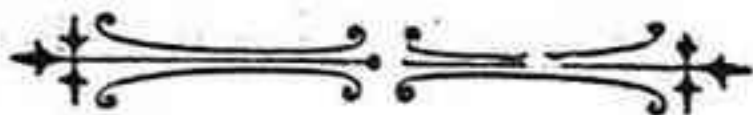
Lo temps dels somnis color de rosa pe 'ls enamorats, y del somiar truytas 'ls que tenen frisansa.

La primavera convida á gosar de la Naturalesa á qui vá ben tip, y á rosegarse 'ls punys á qui no pot treure 'l ventre de pena perque ningú 'l convida.

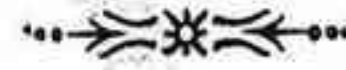
En fi, la Primavera es lo temps més deliciós per 'ls que poden fer lo gandul anant al Parque á seure tot lo día, aixís com es lo temps més carregós pe 'ls qu' hem d' anar sempre á toth d' esquella y ni per pendre café tenim temps.

¿No es aixís?

JOSEPH BARBANY.

UN SONET

CADA sonet segons m' han esplicat té que constar perque sigui ben fet de sols catorze versos, com aquet suposo que tindrà al ser acabat.

Un cop un té l' assumpto ja buscat, rumia si es possible un bon ratet procurant mentre 'l fá no estar distret y si pot ser en lloch ben apartat.

Quan las dugas quartetas han sortit que té 'l sonet ja llest, casi di 's pot puig los altres sis versos tot seguit se fan mes fàcilment que no un singlot deixant la ploma seca, 'l tinté aixut y sino val, un tros de paper brut.

J. TARRÉ Y R.

EPIGRAMAS

—Lo pare té molt paper.

—Deveu ser molt ríchs.

—No massa.

—Y donchs això com pot ser?

—Perque es tot paper d' estrassa.

Una dona que portava un sombrero molt estret tothom que se la mirava deya:—¡Votal, quin barret!—

—Avuy m' han dit senyó Andreu, que sa filla no hi es tota.

—Esta clá, pobre xicota, com qu' ahir va perdre un peu.

CINTET BARRERA.

SONET

SOBRE LA DONA

QUAN es noya presúm, llegeix, cus, broda, juga, riu, salta, corra, balla, canta, y siga maca ó lletja nos encanta perque es *tendra* y vesteix sempre á la moda.

Sent casada finjeix, crida, incomoda, gemega, plora ó riu, cria, bescanta, y d' aquesta manera se la planta perque es *dura* y aixís no 'ns acomoda.

Per últim, quan ja es vella y té poca ànsia, á tothom fastigueja, á tothom pesa perque es rancia y se té que deixar corra.

Y en tot temps, siga *tendra*, *dura* ó *rancia*, quan no menja, ni beu, ni dorm, ni resa, garla més que no pas una cotorra.

A. ROSSELL.

J E S Ú S

*Jesucrist, la passió vostra
tots l' havèm de contemplar.*

Jo coneix á un gamarús
que 's diu Jesús, y á tothom
diu que es, pel patir y 'l nom,
paralelo de Jesús.

Que aixó no es vritat recelo;
pero en fi, vostés dirán;
vagin llegint y mirant
s' hi troban lo *paralelo*.

De sos pares res dir puch,
ni si nasquè en un estable,
encare que es molt probable
sent com es un trós de ruch.

Jesús per la Humanitat
sufri una *passió*, y aquet
Jesús tonto y estrafet,
sempre fou *apassionat*.

Jesús miracles va fer,
y aquet ne feu més d' un cop;
beure y menjar com un llop
sens costarli cap diner.

Jesús predicá ab valor
l' *amor*, y aquet fent conquistas
á sastressas y modistas
també 'ls predicava amor.

Jesús per los actes seus
tingué als faritzeus ofesos,

y aquet hi tingué als *inglesos*
més cruels que faritzeus.

Jesús suant aygua y sanch
resant, lo fei apurá;
y ell, sens resar, se fumá
tagarninas de l' estanch.

A *Jesús*: per trist fracás
lligat, á Caifás dugueren;
y á ell tres anys lo tingueren
prés, sens dirli *¿aqui qué hi fas?*

Besá Judas de Ekariot
á *Jesús*, y á aqu s fulano
un prestamista gitano,
li besá las *mans hi tot*.

Una forta bofetada
á *Jesús* Marcos doná,
y á 'n aquet li van *marcá*
las galdas una vegada.

Sentint del gall l' escandall
á *Jesús* negá San Pere,
y ell negat de tothom era
per no *cantarli cap gall*.

A *Jesús*, per més flagell,
fieros sayons assotaren,
y al meu *Jesús* li arrancaren
d' una pallissa la pell.

Jesús, com ja sab tothom,
d' espinas fou coronat,

y també aquet desdixat
ab *pegats*, quant tingué 'l bróm.

Carregat ab la creu dura
Jesús va pujá 'l Calvari,
y aquet trist tingué que anarhi
ab sogra, dona y criatura.

Jesús ser clavat li plau
ab claus en la forta creu,
y clavat aquí está 'l meu
sense que tingui ni un *clau*.

Jesús en la creu finá
perdonant, y ell no perdona
ni á la sogra; ni á la dona,
ni al vicari que 'l casá.

Jesús, fent que 'l mon s' espanti,
d' anima y cos resucita,
mes aquet que no aprofita
per ser anima de canti,

que *resuciti* probable
no ho trobo pás, si no logra
que á sa muller, y á sa sogra
se las endugui 'l diable.

Que no haurán trobat recelo
lo *paralelo*, jo sí;
es *para y lelo*, y així
no li nego 'l *paralelo*.

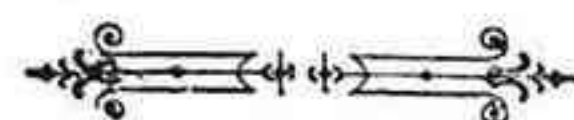
JOSEPH M.ª CODOLosa.

COSTELLA PER COSTELLA

ELL de nom se deya Pau,
d' apellido 's deya Peu,
honorat, amánt de lo seu
y d' un tipet molt salau.
Aquest bon tipo era ella,
á qui estimava 'n Pau Peu,
y ell deya per tot' arreu
que seria sa costella.
S' estimavan ab amor
en Pau y la Filomena,
(aixís se deya la nena;
m' en descuydava, lector).
Ell era de casa honorada;
bon xicot com pochs n' hi ha,
mes .. li agradava jugá;
mal vici que desagrada.
Un dia diu:—Filomena,
aixís no vull continuar.—
Y va anársen á trobar
á los pares de la nena.
Los hi va dir sa intenció,
que tots dos tan s' estimavan...

Y 'ls pares, que no ignoravan,
de que era gran jugadó,
li van dir que no volían
que 's fes lo tal casament,
y En Pau Peu, quan aixó sent,
va jurár que 's casarian.
Y alsal Ells, que no, y ell, que sí;
Se van estar disputant,
fins que lo pare, agafant
un garrot, va dirli així:
—Jo no vull veure casada
ma filla ab un jugador!—
Y va darli un cop tan fort
que li trencá l' espinada.
Disputant van perdre 'ls frenos.
Volía que li donés
una costella de mes,
y 's va quedá ab una menos.

SALVADOR BONAVIA.

DESPRES DE LA QUARESMA

—¡Ja n' hi tinch de bacallá al cosl..

INVESTIGACIONES

—Sabs noya que tens molta riquesa oculta...
—Calla, que 't podria senti 'n Gamasso

UN CURRIDO

MONÓLECH REPRESENTABLE (1)

Al aplaudit actor Don Hermenegildo Gouia.

Un salónet: porta de sortida al foro; á l'esquerra del mateix, una finestra en la que s'hi veu la corda del pou. A dreta y esquerra una finestra y habitació. Tauleta de centre en la qual hi ha un candelero. Al aixecarse 'l teló 'n Pep apareix pel foro molt cansat. Veu de fora.

PEP.—Sant March! Santa Creu!... Aj!... ja soch dins... (*Encen lo candelerero. Pausa*).

Saben d'ahont vinch ara?... Bè, pe o qué 'n treuran de saberho?... Bè, vaja... Hi anat á despedir á l'Amelia... una xicota com un sol, ab uns ulls... y un cós, y un peu, y una mà!... M'assento perque estich cansat de tot arréu. (*S'assenta... pausa*)

¿Qu'estich groch?... (*S'aixeca*). No porto cap estrip aquí á l'esquena? No?... (*Torna á assentarse*). A quella dona es un toro. Y quins plors al dirli que la deixava! „Soch teu!“ „Pep! per Deu!—Jo 'm dich Pep—„no 'm deixis...“ Pero, nada, hi pensat en fer economías. Fins lo gas hi suprimí... no hi fa res que m'esguerri. (*Pausa*) ¡Y qu' en soch de currido!... Qu' en faig patí de donas! Ara, ara no fa molt, venint cap aquí, al traspassá 'l carrer de las conquistas modistescas, vull dí 'l carrer de Fernando, hi trovat una xicota que caminava ab un salero, ab uns ulls, y un cós, y un peu, y una mà!.. Sino que ha entrat en una escaleta que hi viu una *lle-vadora* m'hi declaro.

¡Las donas!... Han calculat ó analisat alguna vegada lo que vol dir la paraula *do na*? No? Val mes.. val mes; no ho vulguin sapiguer may... perque 'l mon... 'l mon... lo mon canviaria radicalment. (*Pausa*) Devegadas 'm faig uns tips de riure!.. Per qué? No 's pot dir. Si se 'n fan de papers per una dona!..

Recordo encara la primera vegada que vaig demaná la primera xicota... Aixó sí, tenia uns ulls, un cós, un peu y una mà!... No hi pensém. Feya dos mesos que enrahonavam de amagatotis. Un vespre—sempre 'ns veyam de vespre—després d'entregarli la paperina d'admetllas torradas, costum económica que jo havia establert per obsequiarla, y qu'ella acceptava sense compliments, 'm diujto'a sé is: „Pep, Pep, Pep!“—Y ara... qué tens? —Pep, afegí ella, la mare ha descubert las nostras relacions. —Y qué! vaig contestá enérgich. —Pep, Pep, Pep! Diu que t'hi presentis si es que no vas per mal fi... jo t'estimo.“ Y lo de costum, plors, exclamacions y protestas d'amor perque hi anés.. Naturalment sent la passió primera vaig caure com un xino. Vam *dallonsas*, 'ns despedim y quedém pel dia... Era un dijous. Vaig posarme 'l milló trajo, vaig ferme tallá 'ls cabells y llimpíarme las botinas. Dono l'últim cop de mà, encénch un puro y *aquí te quiero ver* Pep... Cap á cal sogre... ¡ex!... Truco... m'obran.. Semblava un cel... Darrera d'una de las portas vaig veure una pila d'escombrarias. Bueno, endevant. Entro al saló y al veure á la sogra va cáurem lo cigarro.

Prohibida tota traducció, representació y reproducció, sens lo permis del autor, ó Director d'aquest setmanari.

May hi pogut compendre la mirada de la sogra en aquets casos. ¡Que n'es d'estrianya! ¡que 'n vol dí de cosas!... Lo concell estava reunit.

(*Figurant molt cómicament lo que vagi dihent, fingint las veus de la sogra y de la noya, representadas per cadiras, que col·locará ahont milló li sembli*). Aquí la sogra... á n'aquest costat la noya ab un mocadó á las mans. Entro jo... Expectació y pausa... ningú parla. —Senyora... —començo á dir—un servidó de vosté 's presenta devant de la autoritat aquí constituída.. per... si, senyora!... per demostrá 'ls fins nobles, verídaders, puríssims y perfectíssims.. al mateix temps que pera justificar ma conducta intatxable, inalterable, irreprotxable é incorruptible. —*Silenci sepulcral*.— Moltas son las qualitats ó condicions qu'es necessitan avuy per contraure matrimoni. Un servidó de vosté pot ofrirli garanías tan trascendentals, indispensables y necessarias, que no dupto que vosté, coneixedora del motiu de la qüestió del assumpto de la cosa, sabrá apreciá y tení en compte, si es que, com jo crech, volen perpetuá 'l nom de la soca del arbre de la branca de la familia. — *ensació* — Comensaré per dir que tinch vint anys, senyora.

—M' en alegro.

—Gracias. Estich bó de per tot... Cap vici 'm domina, cosa estranya en una edat que com la meva 's despertan las... las *dallós*... las passions... y s'admira la reproducció de la... de la *d' aixó*... de la naturalesa... No jugo, ni fumo, ni gasto, ni guanyo. No tinch color polítich ni dolor reumátich. Soch algo curt de vista en *certs cassos*, qualitat importantíssima per conservá la pau y tranquilitat dins del matrimoni. —*Mostras d'asesntiment*.—Jo no dupto que vosté, fentse cárrech del delicat pás que dono interpretaré la emoció que experimento, y que 'm priva de posá de relleu altras quatats no menos estimadas, que junt ab las espresadas, forman un conjunt de perfeccions tan delicadas com necessarias. Acabaré, donchs dihent que estich enamorat d' *alló* de... la seva filla, y á vosté 'm dirigeixo en demanda de la seva mà. He dit. (*Pausa llarga*).

Resposta de la sogra després d'algunes reflexions:

—Jove... jove... Vosté, segons ha dit, está enamorat de la Carmeta... No, no ho estranjo Aixó li fá molt favor perque demostra la seva clara inteligéncia... Ha de sapiguer que la noya... sab? ha tingut molts pretendents, rics tots ells, y fills de bonas familias... si senyor. Pero com á n saltres no 'ns enganya lo brill de l'or, y busquem so's la felicitat de la nostra filla... sab? preferim abans que tot, la conducta del individuo.

JO.—En quan aixó, senyora..

ELLA.—Fassi 'l favor de deixarme enrahonar.

LA NOYA.—Mamá!

ELLA.—Calla, no 'm parvoquis.

JO.—Digui, digui...

ELLA.—Fisperis... La meva filla á mes de ser un pom de poncellas tendras.. sal? té sentiments com los meus, que avuy no 'n corran, y reuneix ademés, qualitats per ser una bona esposa y digna mare... jo n'hi tingut doz... jove...

LA NOYA.—Mamá!...

ELLA.—La noya está cega per vosté, molt cega... pero nosaltres necessitem sabé ab qué conta... compren?...

JO.—Ab qué conto?... Conto ab los dits... devegadas de cap, y fins ab la ploma.

ELLA.—No n' hi ha prou.

Jo.—Soch honrat, senyora.

ELLA.—No n' hi ha prou. 'L matrimoni necessita cert coneixement.. 's presentan casos y cosas.. y la veritat, s' ha de contá ab medis poderosos. Per altra part, la noya es molt jove, sab? vosté també es molt jove... y vaja... son jóves.

Jo.—Es dir que...

ELLA.—Son jóves... mes endavant....

Jo prou, m pensava que la noya ploraria, cridaria, y fins 's desmayaria, pero ¡cal no va fer mes que repetí: "encare som jóves" al plantarme la porta pels nasos. ¿Eh? ¿que tal? Al cap de dos mesos 's casava ab un que patia d' *humors frets* pero carregat de diné. Molts 's creuen que s' aprecian las bonas qualitats de la persona. ¡Infelissos! Vólen que á ulls clúchs 'ls hi entreguin la xicota y casarse desseguida? Donchs no mes tenen que du 'l valor material y efectiu—com més, milló—que poseheixin. No falla—Es lo positiu.—'L diné es la clau de las portas de la entrada del amor.—'L diné fa reuní las perfeccions mes acabadas; 'l diné embruteix, cubrint després la taca ab flors halagadoras; es foch sense fum, no deixa rastre, purifica, il·lustra, cega, mata, fins 'l crim cubert d' or, al cel que tot se mira, entra sens di un mot, ho poden creure—(Transició) ¡Alto! (Ab molt misteri 's posa á mirá per los balcon: durant lo monólech y ahont cregui mes convenient, farà la mateixa acció.) No es res... ¡Las donas! ¡Las donas! Jo las hi tinch declarada guerra á mort. Sembro desengany. Las conquisto, y... prou. Tinch una llista terrible, incomprendible... ¡Alto! sembla que hi sentit soroll en aquell quarto. (s' acosta á la dreta) crech que roncan... si, si! Calla hi ha la clau al pany... ¡Cristo! es la patrona... malehida! Nada, la tanco. (Ho já.) No faltaria mes que... (S mira el relloige) No pot tardá... Espero 'l tipo mes curio que puguin imaginarse. Es una casadeta romántica; ab uns ulls, y un cos, y un bras, y una ma! Ja la veuran. Vindrà tapadeta ab un vel, ruborisada. Vostés deuen pensar que ho fá que miri tan á n' aquets balcon, ¿veritat? Es que n' hi han dugas que 'm buscan; á mi las doras 'm buscan. Lo bó, es que l' una no ho sab de l' altra. Aquesta nit crech que volen declararse. Son dos tipos hasta allá, ab uns ulls, y un cos, y un bras, y una ma! Están enamoradas de la meya veu. Encare no 'm sentan, ja las tinch mevas. Veig 'llum, antes no vingui l' altre comensaré. (Agafa una guitarra, y va cantant de l' un balcó á l' altre.)

Música de *Dos canarios de café*.

Un amante que quería
á una niña como un sol,
fué debajo su ventana
á cantarle una canción;
y pensando que escuchaba
los sonidos de su voz
repetía con du'zara
juramentos de su amor.

Y mientras cantaba
con loca pasión
ella se entregaba
y también besaba
á otra ilusión
pues que muy cerquita
del pobre cantor
se sentían cosas...
tolón, tolón, tolón, etc.

(Al acabá de cantá, tiran per las dos finestras tronxos de col y altres projectils, rompent los vidres, y no parant hasta acabá 'l monólech.) ¡Cristo! qu' es aixó?

Una veu.—Abra V., quiero reventarle, abra."

Jo.—Estich perdut, es 'l m'rit de la que espero... (Se sentan crits y riallas.)

La veu.—Abra, abra"

Jo.—Ara hi corro. M' han venut.

La veu de la patrona.—Obra Joan ¿qué son aquets crits?"

Jo.—Cristo! la patrona s' ha despertat. Estich perdut.

Las dos veus.—Abra." Obra."

Jo.—Ja vá. Com me salvo? Ah! pel pou! vejam... si, si. (Al aná á agafá la corda, se senten trencadissas de vidres.) Mal llamp! 'L vi en fresch al pou.

Una veu.—Poca vergonya! Indecent, pillot!

Jo.—Ay la mare!

Las dos veus.—Lo reventó. Abra." Obra, Joan! Joan!... (s' acosta á la finestra.)

Jo.—Qué tiran, qué tiran? (Lo tocan del cap.) Sabrán qui soch! Faisantas...

(Agafa la guitarra, palmatoria y tot lo que tingui á má y ho tira per las finestras. Se sentan al poch rato, ays' de doló, mentras las veus continuan cridant y picant á mes no pogué.)

TELÓ RÁPIT

R. ROCAVERT.

EPIGRAMA

—Reforma la lletra Eloy,
digué un mestre á un seu xicot,
perque no entenia un mot
mes contestá 'l pobre noy
que 's un xicot bastant curro:
—Si la lletra no es bonica
aixó desseguit s' explica
perque no escrich per cap burro.

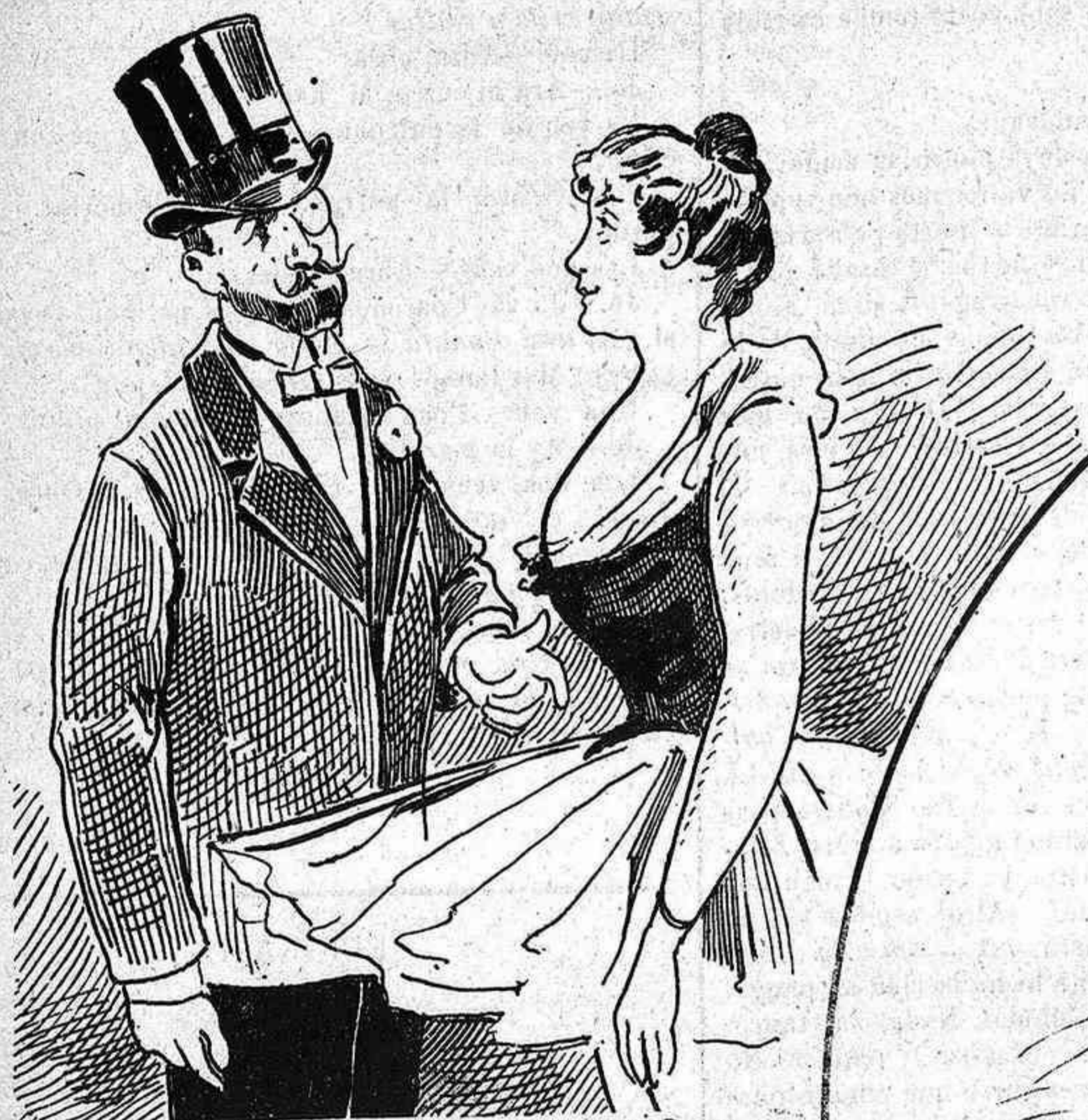
F. AROLAS.

LO TRAVALL

PERA guanyar lo pá de cada día
travalla l' home ab goig y may se cansa;
travallant anhelós te l' esperança
de trovar, tras l' afany, dolsa alegria.

Ab ell los fills manté que Déu li envia
per sembrar en son cor tendra bonansa;
y 'l ser ja sos fills grans, joyós los llansa
al treball que ab virtut los homes cria.
Lo treball enalteix á aquell que l' usa
y 'l cubreix ab l' aureola de la gloria.
Y 'l perdut, que 'l treball sempre refusa,
ab greus penas se corca la memoria;
la vergonya mes cruel son cor li abrusa
y may son nom un lloch li te l' historia.

J. PUIG CASSANYAS.

—Quan fassis lo pas de Bureé devant de 'n Pepet, no aixequs tant la cama.
 —Mira, desde la butaca avisam quan l' hagi aixecáda prou.

'N Pepet.

Siluetas de darrera los telons.

—Vesten, home, que no convé que sapigan qu' ets lo meu marit.
 —Esta be, dona.

—Apa!...
 —No que després no m' ho comprarias.

PELEON

Teatros

PRINCIPAL

A causa de no haver arribat encara a nostra ciutat l' eminent Masini, se cambià la òpera de debut per *Mefistófele*, logrant que lo conjunt resultés un petit camp d' Agrament per la deficiència d' alguns artistes, pochs ensajos en las masas y ganas de promoure escàndol en alguns coneguts per liceïstas *enragés*.

Sols gloriosament se salvaren del naufragi lo tenor De-Marchi que trovém ha guanyat molt, tant en condicions artísticas com en plenitud de veu, y la senyoreta Otton que se fa aplaudir en algunas pessas.

Se creu que aquesta setmana debutarà ab *Lohengrin* lo célebre Masini y que sa presencia en la escena donarà lloch a la reconciliació dels dos bandos que s' han iniciat fins en los artistes.

CIRCO BARCELONÉS

Un' altra obra nova 'ns ha donat a coneixe la companyia Tani y es la titulada *Richelieu è la sue prime armi* de la que fou admirada la música original del mestre Sauvage, aplaudintse en lo primer acte un *duo* y lo final; en lo segon una romanza, *duo*, nocturno y serenata y en lo tercer un notable concertant, havent sobresortit en lo desempenyo la apreciada Adelina Tani.

Aquesta artista se pogué convece de las simpatías que te logradas entre nosaltres, en la nit de son benefici, per haver sigut obsequiada ab monstruosos regalos artístichs y de valor, havent además vist un plé fenomenal.

Per divendras s' anuncia lo benefici de la moníssima Eleneta Tani y ab tal motiu 'ns reservem lo creure com estarà lo teatro, sabent que es la artista que ha sabut halagar mes al públich de totes quantas companyias de opereta han visitat nostra ciutat.

NOVETATS

De melodrama patriótic se pot calificar a *Los héroes del Bruch* per lo cúmulo de incidents, si be un xich inverosímils, sumament halagadors per los *morenos*, que los reben ab atronadors aplausos.

La Empresa ha procurat presentar la obra ab la deguda propietat y tal com 'ns te acostumat en obras de igual índole, havent encarregat l'arreglo del decorat al eminent mestre escenógrafo senyor Soler y Rovirosa, aixis com també la decoració final que representa la aparició de la Verge de Montserrat en lo camp després de la acció, y que sens dubte es una de las obras mes notables que s' han presentat en nostres teatros.

La execució fou excelent per part de tots los actors, y tant aquestos com l'autor y pintor, foren cridats ab insistència al escenari.

Ab fonament creyem que *Los héroes del Bruch*, resultarán ser los *héroes* de la temporada y per lo tant de la caixa de la Empresa.

Molt ho celebrariam.

ROMEA

La inauguració de la *nova empresa* que va tenir lloch lo dissapte últim no pogué ser mes brillant puig tingueren que tornarse infinitat d' entradas.

Los dos dias de Pasqua, a pesar de la índole d' ells y lo bonancible del temps, varen proporcionar al popular coliseo quatre magnífichs plens.

La funció de dimars composta de *Lo Castell dels tres dragons*, *Nit d' aygua* y *Qui .. compra maduixas?* va dar un altre plé a vessar.

Lo próxim dilluns tindrà lloch lo benefici del senyor Gumá (segon apunte), ab la representació de la popular tragedia *Otjer*, original del nostre Director.

Corren rumors de que quedarà formada una companyia dramática disposta a actuar en los teatros instalats a poca

distancia de la capital, ab la base personal dels primers actors d' aquest teatro D. Teodoro Bonaplata, D. Jaume Capdevila y senyoras Parreño, Guerra y Galí.

Si es aixis no 'ls faltarán *pididos*.

Segueixen los ensajos del drama *Or* de D. Frederich Soler (Pitarra.)

TIVOLI

Mentres en sastreria, atrés y escenografía s' está terminant tot lo necessari pera la gran obra d' espectacle *El siglo que viene*, que, segons anuncis de la Empresa, s' hi está treballant fa tres mesos (ni un dia menos), se donan en los dissaptes y dias festius audicions de conegudas obras dramáticas qual execució deixa bastant que desitjar.

Creyéim un deber nostre aconsellar a la Direcció que encare que representacions sueltas, no deixin d' executar lo género *cómich* que es lo fort de la *gent de la casa*.

CATALUNYA

La nova temporada de primavera, ha servit de pantalla pera ressucitar conegudas obras que, com *El plato del dia* y *El arca de Noé*, dormian desde molt temps en los arxius de la casa y que ara han lograt si bé no un éxit per ser ja conegudas, en cambi bastants aplausos pera los artistes y regositij en la taquilla.

En preparació se diu que hi ha obras noves.

CIRCO ESPANYOL

Se 'ns ha dit que ja ha comensat a actuar la companyia del Sr. Borrás, pero no sabem ab quin grau d' entusiasme ha sigut rebuda pels espectadors, a causa de no haver pogut assistirhi.

Segons anuncis dissapte estrena una obra titulada: *El as de espadas*. Mirarém si hi podém assistir per en cas afirmatiu, donarne compte.

UN CÒMICH RETRAT

Un retrato

Te 'ls ulls sempre molls,
 la boca de rap,
 per dents te palets,
 ni un cabell al cap.
 Per nas te una trompa
 com un elefant,
 la veu de pollastre
 qu' está agonitzant.
 Té las unglas llargas
 com certs regidors,
 y uns brassos que semblan
 estrenyinars.
 Té las camas tortas
 que semblan un pont
 y las mans *petitas*
 com las de Colón.
 Cada orella seva
 fá mitj quarteró,
 los peus de una cana,
 y un cos que fá pó.

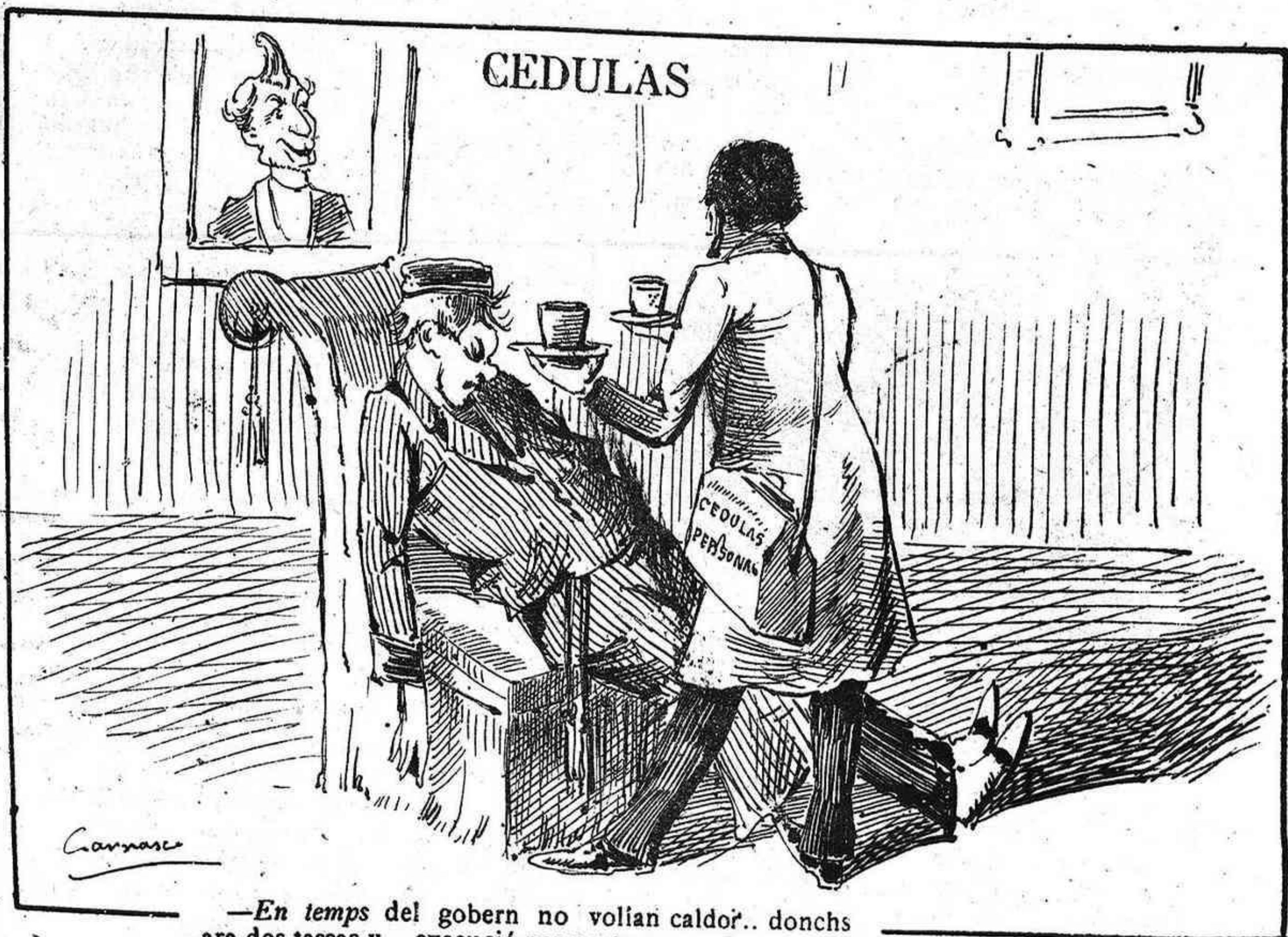
Aixó es lo retrato
 que m' hi imaginat
 que tindrà la sogra
 quan seré casat.
 Puig que totes ellas,
 segons sento dir,
 a los pobres gendres,
 solen ser aixi.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

GENT DE FORA

—Que sabeu, Pau, hont es aixó de la secció *sològica*?
—Per qué?
—Perque m' han dit que hi trobaria tota la meva familia.

—En temps del govern no volíen caldor.. donchs ara dos tasses y... execució per postres.

Una dona es per' un rey

Si 'l rey la vol.
UN BATXILLER.

SE diu Petra; es de Santonya
y serveix á un comandant.
Jo la estimo tant y tant
qu' hasta me 'n dono vergonya.

Jo!... un fill de tan bona casa
que molt temps vam tení 'l de,
enamorarm' de... bè, ré,
qué hi volen fé? alló que passa.

Un, de prompte, 's destarota;
ni repara que fa l' ós...
No... ja 'ls dich qu' es perillós
veure á una dona *en pilota!*

Com 'via estat per llogá
tant temps lo pis qu' habitava
jo allavors, es clá, 's pensava
que.., quí havia de mira?

Y ella allí donant batussas
á las pussas, y entre tant,
s' anava per graus quedant
ab lo trajo .. de las pussas.

Péro quins contorns! quin fisich!
á mi m' hi queya la babal

¡Ah, no!.. sino m' hi casava
jo crech que 'm tornava tisich.

Ja sé que tindrè palestra
quan ho sápigam 'l papá.....
Pero.... qui 'm va entabaná
de mirar per la finestra?

Y la vuy com no 's pot dí;
y recordantla 'l temps passo;
y de nit, somiant, m' hi abrosso;
bé... m' abrosso ab lo coxí.

Que 'm donará desventura?...
Be prou que 's deixa comprendre;
ja se que avuy m' ha d' emprendre
un cabo d' Extremadura.

Un que també 'l cor li roba,
y segons sembla, hi vol part;
y com que soch tan cobart,
'm farà una cara nova.

Me la farà.... be, y qué?
qu' al últim ab mil abrossos
l' amasegui en los meus brassos;
que lo demás no 'm fa ré.

Que ab una raspa no estila
casarshi un jove elegant
y rich com jo.... qué hi farán?

cada hú per llí hont l' cnfila.

Jo no sé si 'n Pere 'l Cruel
ó Don Alfóns de Castella
va abandoná la costella
per una tal Ysabel

raspa del Duch del Rostóll
ab lo front trepat de grans,
guerxa d' un ull, y las mans
totas plenas d' ulls de poll.

La Petra, encare que xata,
se que ho es no més del nas,
y ensenya un garrot de bras
com un bauprés de fragata.

Y te 'l mirar molt simpátich,
y un cabell ros com lo día,
y un... dallonsas, que n' hi hauria
per sé un globo aereostátich.

Y no es capritxo, es la lley;
que encare que dich un plági,
repeteixo aquell adagi:
Una noya es per' un rey.

SERRALLONGA.

La comarca de Vich estava pas-
sant una espantosa sequetat.

E los naps se criaven raquítics
e denerits los rahims que de los
ceps penjaven.

E los pagesos ab lo plor als ulls
e lo dol en l' ánima se dirigiren á
lo bisbe Sr. Morgades, en súplica de que pregués á son Deu
e Senyor que vuydés tots los safreixos del cel sobre la
terra, e dís vida als naps e forsa á los ceps.

E lo Sr. Bisbe escoltant sos planys, endressá sos prechs
al Criador e ploqué á bots y barrals... mes també caigué
bona cosa de pedra, esmicolant ceps e naps.

E alavors los pagesos tregueren foch deis caixals, culpant
á sa ilustríssima dels tantos que reberen en naps e ceps.

E lo Sr. bisbe digué: «Bon nap n' he arrencat de pregar

á Deu per los ceps e naps de los pagesos.» E es fama que
afegí, en catalá del qu' ara 's parla:

Si Deu ho sab, de segú
que pendrá una enrabiada;
y, francament, no m' agrada
comprometem per ningú.

La suscripció oberta pera erigir un monument als héroes
del Bruch ascendeix á unas 20,000 pessetas.

Nos sembla que si la suscripció se generalisés mes, donaria
molt mes brillant resultat.

Aquets monuments ray que no hi ha lo perill de que si-
gan may destruíts. .

Llegim qu' uns joves bromistas de Córdoba van tallar fá
uns quants dias la *coleta* al novillero Mariano Montesinos
(á) Montes, qui ha denunciat lo fet al jutjat y reclama com
á indemnisió la friolera de 2,500 pessetas.

A mes de que aquesta cantitat nos sembla massa crescu-
da tractanse de la quá d' un torero que no mes se tracta ab
bestiar menor d' edat, no sabém comprendre com l' hi po-
dian tallar sense que s' en adonés.

Potsé vol dir lo periódich d' hont treyém la noticia que
aquets joves tan bromistas van tallar la quá de la *mona*
que segurament devia treginar lo novillero en qüestió.

BIBLIOGRAFIA

Hem rebut del senyor Soler (Pitarra) un exemplar del seu poema dramàtic *Jesús* del que 'ns ocuparém lo número vinent.

Remerciém l'envio.

Lo fragment del *Jesús de Nazareth* de Guimerá, publicat en *El Suplemento* del dijous Sant, francament, lo trovem bastant aygualit.

Y alló de *mossegar la mamella ab las dents*, apart de la índole, á nostre parer, molt *grullera*, resulta una *Perogrullada* d'órdago.

De modo que en tot lo fragment, y aixó que debia ser triat,

sols hi ha de nou, pera mengua de Judas y 'ls seus parents, que mossegant ab las dents, debia llepá ab la llengua.

Ha resultat que lo mort *D. Salvador Badia* qual esquela mortuoria va apareixe en *El Diluvio* del segon día de Pasque, es tan viu com tots nosaltres.

A la vritat, es incomprendible qu'arrivi la tranquilidat de certa gent fins á gastarse diners per fer bromas d'aquesta índole.

Massa sombra.

CORRESPONDENCIA

Anirá: Jeroni Martí, Francesch Forensi, Manel Fargas, Guizau Grahit, M. Solá, Manel del Tramvia, J. T. R., Un salta taulells, Joseph Oliveras, M. Alegre, Ramon de Masquefa, Joseph Escachs, Joseph Montserrat.

R. P.: No 'ns vingui ab romansos.

Tot lo demes no serveix y ja es al cobe.

LA TOMASA

PERIÓDCH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »
» atrassat.	0'20 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramon, número. 5—LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY.

Lo Sr. Lobo, secretari particular del Governador Civil d'aquesta provincia, se fici ab una constancia digna de la major alabansa en tots los caus hont se reuneixen los jugadors d'ofici, sent ab aquets inexorable.

Un d'ells exclamava l'altre dia: «¡Aquest home no deuria dirse Llop sino Fura, puig nos troba per tots los furats!»

Animo, donchs, Sr. Lobo, *furadi* sense compassió y ja que 'ls jugadors, esparverats, no mes parlan de vosté, fassi que sempre poguém dir ab lo refrán: «Qui del llop parla, llop li surt.»

Los lladres no perdonan *rés*.
En un establiment d'aparatos ortopédichs del carrer de Sant Francisco de Paula, varen entrarhi uns *raters* emportantsen un bræguer, varias geringas y altres objectes per l'istil.

Com que, á la fi, ja han comprés que *rés* se 'ls fa per la esmena, haurán pensat; val la pena d'exposarse... fins per *rés*.

A la quenta los ferits en la embesuda del tren de Fransa contra lo tranvía de Badalona son alguns mes dels tres que cantavan los periódichs. Hi ha un meije que ell sol ja n'ha cuydat set, y en una sola casa, en un fuster de Sant Martí, ja hi son los tres citats.

Sabém de positiu que alguns d'ells, sino tots, tractan de exigir la corresponent indemnisiació y trobém que farán santament.

Aixís pot ser hi haurá mes cuydado.
Y no trovarén lo terreno tan *planás* com fins ara.

Ha mort lo nostre amich y colaborador, lo excelent periodista D. Modest Busquets.

Va ser un dels autors cataláns de la *primera fornada* si be lo teatro regional no conta ab gran nombre d'obras del difunt poeta.

Era germá de D. Marcial, també aplaudit escriptor dramàtic mort ja fa alguns anys.

D. E. P.

Sembla que la companyía subarrendataria del impost de cédulas del districte de *Las Aforas* va á procedir per la vía executiva contra los que han deixat de provehirse d'aquell document en temps hábil.

Sí, sí, llenya!... No 'ns queixavam del govern?
Be es mes peluda ara la cosa.
Ja tenen rahó 'ls castellans quan diuhen que *no hay peor cuña que la del mismo palo*.

Lo digníssim secretari de la Universitat, senyor Planas, ha rebut, ab motiu de sos días, del president del *Centre Industrial* d'aquesta ciutat, un pergami policromat digne de la persona á qui 's dedicava.

Felicitém al nostre distingit amich.

S'ha celebrat á *Gante* l'anunciat Congrès socialista pronunciantse violents discursos contra 'ls burgesos y lo clero.

Mes va ferhi 'n *Mejía del Tenorio* á aquella ciutat, puig hi va passar á *saco el palacio episcopal*.
Al menos aixís ho diu 'n *Zorrilla*.

LA TOMASA

FOTOGRAFIAS

—Que tal jm' hi semblo?
—Molt, pero no ets tú.

OBRA NOVA

OBRA NOVA

NIT D' AYGUA

Comedia bilingüe en un acte y en prosa original de

D. ANTON FERRER Y GODINA

estrenada ab gran éxit en lo Teatro Romea la nit del 13 Febrer próxim passat

Preu: **Una pesseta**

De venda en la LITOGRAFIA BARCELONESA, 5, carrer Sant Ramón, 5.

Los senyors Corresponsals que 'n desitjin algun exemplar, se 'ls hi enviará ab lo desquento acostumat en publicacions de la casa.

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RIBERA Y ESTANY

—5, SANT RAMÓN, 5.—Barcelona—

En dit establiment se fan á preus reduhidissims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com sou targetas, facturas, memorandums, sobres, membrets, etc. etc

També se trobará un assortit inmens de cromos propis per' anuncis industrials, menús, programmas, etc., etc.

Gran especialitat en carnets pera reunions y societats.